

markedsordninger for landbrugsvarer m.v., det er altså lovforslag nr. L 47.

I forbindelse med behandlingen og afgivelse af betænkningen til lovforslag nr. L 47 er der stillet spørgsmål vedrørende rentegodtgørelse, og i den forbindelse svarer ministeren:

»Da spørgsmålet om rentekompensation ved forsinkede udbetalinger af støtte fra det offentlige bør løses generelt, vil jeg rette henvendelse til Justitsministeriet, som er ressortminister for renteloven, med henblik på at få igangsat en belysning af konsekvenser og modeller for indførelse af et gensidighedsprincip på rente- og gebyrområdet og i fornødent omfang fremme dette udredningsarbejde.«

Nu er mit spørgsmål: Hvornår foreligger resultatet af dette udredningsarbejde?

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg kan bekræfte over for formanden for Fødevareudvalget, at jeg skylder et svar på det spørgsmål, der er stillet i Fødevareudvalget, og vi har kontakt til Justitsministeriet. Vi har sidst haft det på embedsmandsplan, og vi er sammen med Justitsministeriet i gang med at finde ud af, hvad vi rent faktisk allerede har af oplysninger, og hvad der kan mangle af oplysninger, før vi kan komme videre i denne her sag.

Jeg forstår godt, at der er en smule utålmodighed hos formanden, og jeg skal gerne på givnen foranledning skynde på, at vi får afgivet det svar.

Kristen Touborg (SF):

Da der jo er gået 3 måneder, siden vi har afgivet betænkningen, er jeg glad for, at ministeren har forståelse for, at jeg har en vis utålmodighed med at få svaret frem.

Jeg vil godt høre, om ministeren kan redegøre lidt nærmere for, hvornår ministeren forventer, at udredningsarbejdet foreligger.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Det vil jeg nødtigt svare på, må jeg sige til hr. Kristen Touborg, for det er altså et spørgsmål om, at der er de drøftelser, og som jeg startede med at sige, vil jeg meget gerne presse på for at få en afklaring af spørgsmålet, og det gør jeg så på baggrund af den ordveksling, der har været i forbindelse med spørgetiden her i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 58

Hanne Severinsen (V):

Der har i dagbladet Information i den sidste uges tid været en del skrivelser om Risø, og jeg synes, det vil være en god lejlighed nu, hvor IT- og forskningsministeren er i spørgetimen, at få uddybet nærmere, hvad der ligger i de oplysninger, der er kommet frem, om, at det ikke drejer sig om 300-500 mio. kr., hvad der i sig selv er meget, for at afvikle a-kraft-reaktoren på Risø, men at det åbenbart allerede nu er oppe på 1,2 mia. kr. Det var det første spørgsmål.

Det andet er, at jeg heller ikke var bekendt med, at Dansk Dekommissionering, som jeg jo godt ved at ministeren har tænkt at oprette, skulle være et så stort foretagende med 31 administrative og altså i alt 80 mennesker.

Det sidste spørgsmål er, at det også i de artikler er kommet frem, at den tæring, som skulle have været årsagen til, at man skulle lukke Risø hurtigere end egentlig planlagt – hvad der jo i og for sig er synd for den forskning – er der i virkeligheden ikke tale om. Man er i virkeligheden ikke bekendt med nogen tæring.

De tre spørgsmål vil jeg godt have dokumenteret lidt nærmere.

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Det er helt korrekt, som fru Hanne Severinsen siger, at der hersker stor usikkerhed om, hvad omkostningen ved at nedlægge Risø som egentligt atom anlæg vil løbe op i.

Vi har i første omgang fået et forholdsvis beskedent skøn, hvis man kan kalde et beløb omkring en halv milliard kroner for beskedent. Senere er der igen fra Risø kommet et skøn, der er væsentligt højere.

Jeg finder ikke, at det er et tilstrækkelig sikkert beslutningsgrundlag for Folketinget, og derfor har vi nu også nogle internationale eksperter inde og vurdere, hvad det lidt mere realistisk kan siges at være. Derfor vil jeg ikke fremsætte et beslutningsforslag for Folketinget om den egentlige afvikling af det nukleare anlæg på Risø, før vi er sikrere på hånden omkring de økonomiske skøn.

Jeg betragter det som min opgave – jeg vil godt sige min primære opgave – i denne her forbindelse at give Folketinget det absolut bedste beslutningsgrundlag. Det gælder både i spørgsmålet om sikkerheden, det gælder i spørgsmålet om økonomien, og så gælder det naturligvis